

Til stk. 2

Af bestemmelsens 1. pkt. følger, at en dataansvarlig skal give en forbruger meddelelse, inden oplysninger om vedkommende første gang videregives til en bestemt kategori af tredjemænd med henblik på markedsføring, eller inden oplysningerne første gang anvendes på vegne af en bestemt kategori af tredjemænd i dette øjemed. Oplysningspligten gælder kun med hensyn til oplysninger om forbrugere, jf. herved også lov om private registre § 4 b. Uden for udtrykket forbrugere falder oplysninger om leverandører eller andre forretningsforbindelser (erhvervsdrivende). Oplysningspligten gælder heller ikke i forhold til personer, som indgår i offentligt tilgængelige registre, der føres for offentlige myndigheder, selv om det eventuelt er muligt ud fra en given sammenhæng eller ved sammenstilling med oplysninger fra andre kilder at danne sig et billede af, hvilke potentielle interesser de registrerede måtte have. Hvad særligt angår adresserings- og kuverteringsbureauer finder bestemmelsen anvendelse i det omfang, personerne i bureauets registre er dets egne kunder (forbrugere), f.eks. kunder i forbindelse med bureauets eventuelle andre forretningsaktiviteter, og er optaget i registeret i denne egenskab. Bestemmelsen vil med andre ord ikke kunne omgås ved, at en virksomhed eller myndighed etablerer sig som adresserings- eller kuverteringsbureau.

Det er ikke nødvendigt at give de berørte forbrugere meddelelse, hver gang der videregives oplysninger til en ny tredjemand, hvis denne tredjemand tilhører den bestemte kategori af tredjemænd, som den registrerede tidligere har fået meddelelse om, at der kan ske videregivelse til. En kategori af tredjemænd må angives med en vis præcision. F.eks. vil en betegnelse som »fremtidige samarbejdspartnere« ikke være tilstrækkelig præcis. Derimod vil en betegnelse som »flyselskaber«, »hotelkæder« eller »forhandlere af tøj eller sko« være præcis nok til at udgøre en kategori i lovens forstand.

Efter bestemmelsens 2. pkt. skal en dataansvarlig, som giver meddelelse efter 1. pkt., udtrykkeligt oplyse om retten til at gøre indsigelse efter stk. 1. Meddelelsen skal udformes på en sådan måde, at den registrerede med en tilstrækkelig stor sikkerhed bliver opmærksom på muligheden for at gøre indsigelse. I de tilfælde, hvor der mellem den dataansvarlige og den registrerede består et fast kundeforhold, kan underrettingspligten f.eks. opfyldes ved, at adgangen til at gøre indsigelse udtrykkeligt nævnes i den dataansvarliges almindelige forretningsbetingelser, der er udleveret til den registrerede.

Til § 37

Bestemmelsen fastsætter, at den registrerede over for den dataansvarlige kan kræve, at oplysninger om den pågældende berigtiges, slettes eller blokeres, hvis oplysningerne viser sig urigtige eller vildledende eller på lignende måde er behandlet i strid med lov eller bestemmelser udstedt i medfør af lov.

En anmodning om berigtigelse, sletning eller blokering skal komme fra den registrerede eller dennes fuldmægtig. Anmodningen skal angå oplysninger om den registrerede selv. Den dataansvarlige er således ikke forpligtet til efter anmodning at foretage berigtigelse m.v. af oplysninger om andre personer. Dog vil det efter omstændighederne påhvile den dataansvarlige at undersøge rigtigheden af sådanne henvendelser, jf. § 5, stk. 4.

Der gælder ikke noget formkrav til den registreredes anmodninger i henhold til bestemmelsen. Hvis anmodning fremsættes, påhviler det den dataansvarlige eller dennes repræsentant snarest muligt at tage stilling til, om begæringen kan imødekommes, og i givet fald at foretage berigtigelse, sletning eller blokering. Om oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende eller på lignende måde er behandlet i strid med lovgivningen, skal berigtiges, slettes eller blokeres, må afgøres ud fra de konkrete omstændigheder. I enkelte situationer kan det dog følge af bl.a. lovgivningen, at en bestemt korrigeringsmetode under nærmere angivne omstændigheder skal anvendes. Dette er eksempelvis tilfældet for så vidt angår reglen i retsplejelovens § 221 om, i hvilket omfang domstolene kan berigtige afgørelser. Det forudsættes, at sådanne særlige regler går forud for den foreslåede bestemmelse. Der gælder således ikke en pligt til at foretage berigtigelse, sletning eller blokering i de tilfælde, hvor andet - ud fra særlige hensyn - er fastsat i lovgivningen i øvrigt. Det bemærkes, at en sådan ordning er forenelig med direktivets artikel 12, litra b, jf. herved udtrykket »efter omstændighederne«.

De korrigeringsmetoder, som er indeholdt i bestemmelsen, svarer i det væsentlige til den gældende registerlovgivning, jf. herved lov om offentlige myndigheders registre § 11 og lov om private registre §§ 5 og 6. Korrigeringsmetoden *blokering* er dog udtryk for en nyskabelse. Blokering af oplysninger indebærer, at det fortsat er tilladt at opbevare indsamlede oplysninger, hvorimod det ikke er tilladt at behandle og bruge oplysninger, herunder navnlig videregive dem til tredjemand. Oplysninger, som er blokeret, skal derfor være forsynet med en sådan markering, at en bruger informeres om blokeringen. Det forhold, at behandlede oplysninger er blokeret, er ikke til hinder for, at da-